



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31948/2023
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Друштво са ограниченом одговорношћу за посредовање у продаји хране, пића и дувана „Лепеница 2011“ Ново Село, чији је пуномоћник Предраг Вуловић, адвокат из ..., против тужене Општина Баточина, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Рача, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 858/23 од 17.05.2023. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 858/23 од 17.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 858/23 од 17.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1180/19 од 24.09.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му, на име користи стечене без основа за период од 09.01.2008. године до 09.05.2018. године исплати 18.600 евра у динарској противвредности према најповољнијем курсу по коме пословне банке откупљују ефективну страну валуту у месту исплате са каматом на сваки месечни износ закупнине од 150 евра која се обрачунава на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8% обрачунате на исти начин од 09.01.2008. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 858/23 од 17.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 403 став 1. тачка 2 и члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му плати утужени износ на име неоснованог обогаћења, који представља износ на име изгубљене закупнине због неиздавања у закуп пословног простора, чији је власник тужилац, у периоду од 09.01.2008. године до 09.05.2018. године, а на ком простору је тужени одузео државину тужиоцу. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер су нижестепени судови одлуку о основаности тужбеног захтева донели уз примену одредаба материјалног права које не одступа од примене права у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. У конкретно утврђеној чињеничној ситуацији, тужилац применом правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, није доказао да је покретао поступак за предају у државину предметног локала или захтев за исељење трећих лица уколико су она евентуално користила предметни простор, односно није доказао да је тужена имала корист од употребе његове ствари. Разлози ревизије се претежним делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Имајући ово у виду, као и да тужилац не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, као и да се у конкретном случају ради о парници ради стицања без основа, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 28.01.2019 године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 18.600 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић